

Når man kender sagens rette sammenhæng, vil man vide, at industrien ikke er bedre stillet med puljeordningen. Nej, industrien blev kompenseret for, at industrien med den grønne afgiftspakke var blevet belastet hårdere end forudsat i afgiftspakken fra 1995-96, mens andre erhverv blev noget mindre belastet.

Det er derfor vigtigt at understrege, at man ikke kan pille en enkelt ordning isoleret ud uden at sætte den ind i dens rette sammenhæng.

Når det er sagt, er det regeringens klare opfattelse, at skattemæssige afskrivningsregler, så vidt det er muligt, bør være neutrale over for investeringsbeslutningen. Neutraliteten skal sikres ved fornuftige og generelt udformede regler. Derimod er regeringen som nævnt gentagne gange, meget skeptisk over for nye særregler. Det er simpelt hen en forkert vej at gå rent principielt.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, og det er der mere end én grund til.

For det første er det regeringens opfattelse, at tilskud til erhvervslivet skal bero på et klart og gennemskueligt grundlag. Det gør man bedst ved at skabe et direkte tilskud og ikke via indirekte tilskud finansieret over skatteberegningsregler. Det fører til et system, som er uigennemskueligt, og som strider imod enhver intention om enkle og klare regler.

For det andet er skattesystemet ikke et velegnet styringsinstrument. Hvis regeringen skal yde støtte til erhvervslivets investeringer, er det vigtigt, at udgiftsbevillingen fremgår af finansloven. Med den foreslåede ordning mister regeringen denne styring, fordi der er tale om en generel ordning. Når man laver en generel ordning, yder man tilskud til alle investeringer inklusive de investeringer, som virksomhederne under alle omstændigheder ville have gennemført, og det er en dårlig styring af tilskudskrone.

Hertil kommer, at ordningen åbner mulighed for, at den enkelte virksomhed kan straksafskrive på investeringen, uanset at det ikke er påvist, om investeringen har stor energi- og miljøeffekt for den enkelte virksomhed.

Regeringen finder det særdeles vigtigt, at de midler, som bruges til at understøtte miljø- og energivenlig adfærd, skal sikre så stor energi- og miljøeffekt pr. tilskudskrone som muligt. Det er vigtigt, at der er mulighed for en vis prioritering, således at der opnås den størst mulige energi- og miljømæssige virkning, og at det er

de mest perspektivrige teknologier, der fremmes.

Der skal ikke gives et fradrag eller et tilskud, hvis en investering alligevel ville være gennemført af andre årsager. Forslaget lever ikke op til disse krav, idet der uden nogen konkret vurdering gives et fradrag.

For det tredje mener regeringen ikke, at man skal lave komplicerede særregler, hvis det kan undgås. De elementer, som forslagsstillerne lægger op til at et lovforslag skal indeholde, er meget komplicerede. Dels lægges der op til, at Energistyrelsen skal udarbejde en liste over, hvilke aktiver der giver ret til straksafskrivning, dels er straksafskrivningen beløbsbegrænset til maksimalt 250.000 kr. om året, og virksomheden kan restafskrive op til 250.000 kr. af årets anskaffelser det efterfølgende år.

Det vil sige, at først skal erhvervslivet orientere sig hos Energistyrelsen for overhovedet at finde ud af, hvordan virksomheden skattemæssigt kan agere, for derefter at skulle holde styr på eventuelle beløb, som kan restafskrives det efterfølgende år, hvis investeringen overstiger 250.000 kr.

Kan forslagsstillerne ikke selv se, at det er en noget besværlig ordning, og det mærkelige i, at beløbsgrænsen lige er 250.000 kr. og ikke f.eks. en procentsats? Det stiller jo eksempelvis det lille landbrug bedre end den store erhvervsmæssige virksomhed.

Til slut vil jeg fremhæve, at vi skal være grundige og målrettede, når vi taler om skatteændringer. Energiafgiftssystemet har nøje afstemt, hvilke mål og midler der skal tages i brug for at sikre, at erhvervslivet tilskyndes til miljø- og energivenlig adfærd bl.a. med den grønne afgiftspakke. Pakken er senest evalueret i 1999, og jeg synes, vi skal vente og se, hvordan disse justeringer rent faktisk påvirker erhvervslivet.

René Skau Björnsson (S):

Da Socialdemokratiets ordfører på området, hr. Erik Mortensen, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Tanken bag forslaget kan set ud fra en energipolitisk tanke være tiltalende, men når det er sagt, kniber det temmelig meget med at finde positive elementer i det fremsatte beslutningsforslag.

I Socialdemokratiet har vi lidt svært ved at se, om det er det rent energimæssige, som forslagsstillerne ønsker sat i højsædet, eller om der kunne være andre motiver. Den tanke kunne opstå,